

(המשך מעמוד 11)

חובותיה דאגנו שתלמד אנגלית את העובדים אחר-צהריים, אחרי שעות העבודה.

עד באן דבריו של אוחנה. אבל המציאות טפחה על פניו של אוחנה. התברר שיש לה תיק פלילי על

מנצרת-עילית, לקח על עצמו לשלם את כל חובותיה.

בלי לדעת אנגלית!

אחרי חופשת לידה, שבה היא ילדה ילד לגבי פרץ, החלה

ניסים, מימין, ישב לצידו של הבעל, גבריאל פרץ, ביניהם ישבה האחות סיוסי, ולידם האם. לצידו של ראשה-ממשלה, יצחק שמיר, (משמאל), ישבה ליסה.

חגיגת הניצחון

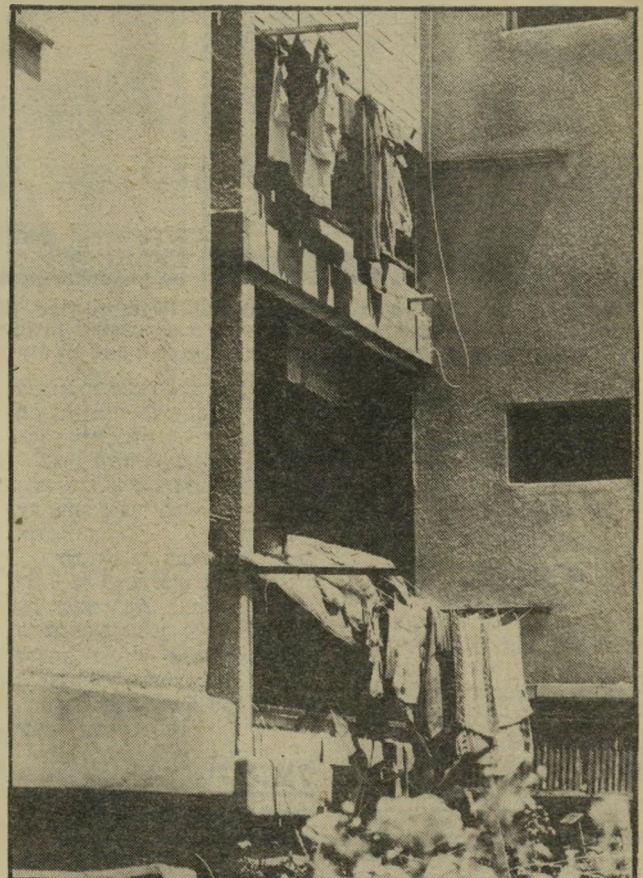
רה בתשדיר, היא שוחחה עם ראשי הליכוד. משה

שושנה עוברת בבית-הספר האיזורי ככפר-בלום.

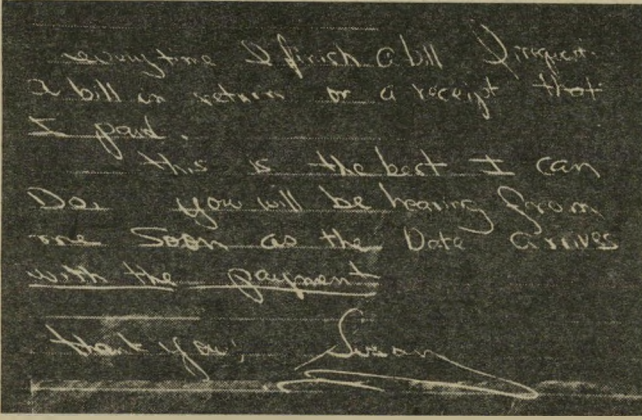
היא הועסקה שם בחטיבת הביניים כעוזרת-הוראה, ולקראת סוף שנת הלימודים הנוכחית היא ביקשה לעבוד במישרה מלאה, הובהר לה שאין מקום אלא לרבע מישרה. היא לא הסכימה. כ-22 במאי שלח לה מנהל בית-הספר דורי (דורדי) טוקר מיכתב-פיטורין. כאשר סיפרה שושנה בשידור הטלוויזיה הרמאתי שהיא פוטרה ממקום עבודתה בקיבוץ מפני שלא הסכימה לדבר נגד בתה בתשדיר-תעמולה של המערך, לא היה לדברים אלה שחר.

המיכתב הוצא אליה עוד לפני שהכתב צולמה לתעמולה-הליכוד.

המיכתב, שהציג הליכוד בתשדיריו כמוציאה-השבת האחרונה, הכולל דיבריישכח מטעם בית-הספר לשושנה, הוצא בסמוך להודעת-הפיטורין, והוא

בית פרץ חזית דירתה של מיטפחת פרץ ברחוב יצחק שדה בקריית-שמונה. הדירה נמצאת בקומה ראשונה. לפני המירפסת יש גינה קטנה, שאותה משקה האב גבריאל באדיקות.

קטע ממיכתב ששלחה פרץ לשלום חנוך מנצרת-עילית. שלו היא חייבת אלפי דולרים. ממיכתביה עולה שידועותיה בשפה אינן מן המשופרות.

אנגלית ושובשת

ניתן כמקובל לכל עוכר העווב את המוסר. ליסה קיבלה הודעה שלילית על שיכוצה בחטיבת-הביניים של בית-הספר בכפר-בלום, כמו עשרות ילדים אחרים, עוד לפני שהצטלמה לתשדיר רייהליכוד.

דירתה הנוכחית של שושנה, ברחוב יצחק-שדה, היתה פתוחה תמיד לפני שכנים ואורחים. היא נהגה לקבל ילדים ואורחים בחמימות. הבעל היה עסוק כל הזמן בשיפוץ הרירה, הנמצאת בקומה ראשונה של בית טיפוסי בשיכון גדול.

לאיזה כיוון תפנה פרץ בפרק הבא בחייה?

ערב השידור הרמאתי בטלוויזיה היא פנתה לקיבוץ של השומר הצעיר והתעניינה לגבי עבודה כמורה. נקבעה לה פגישה, אבל היא רחתה אותה בטענות של בריאות. אחר כך הופיעה בטלוויזיה. מאז השתנו חייה.

בשום מקום מהמקומות שבהם עברה פרץ בשנים האחרונות היא לא הציגה תעורת-הוראה כמקובל. תמיד היה לה תירוצ לאייה-מצאת התעורה המבוקשת.

יתכן שהסיבה לכך נעוצה בעובדה, שהיא אינה מורה כלל. עיון במיכתבים שכתבה, באנגלית ורוקא, מוכיח שרמת ידיעותיה בשפה זו אינה גבוהה בהרבה מדרגת ידיעתו של תלמיד בבית-הספר היסודי.

תלמידים בצפון הארץ שלמדו אצלה סיפרו כסוף השבוע לעיתונאים, שבשיעורה היא דיברה על הכל, בעיקר על עצמה, על עברה ועל תוכניותיה, ומעט מאוד על החומר הלימודי שאותו נדרשה ללמד.

אבל בשני דברים היא ככל זאת הצליחה. תמיד היא רצתה להתבלט. היא עשתה זאת בצורה הבוטה ביותר. שנית, היא הצליחה למקד את תשומת-הלב הציבורית לעוד פן של ההווה הישראלית. ערכ הבחירות של

בניציון ציטרון '84

השקד הגדול

כחיי השגריר הישראלי בלונדון, שלא בוצעה כלל על-ידי אש"ף אלא על-ידי איכזבי ועדיין לא ברור מי עמד מאחוריהם). חילה-אוויר נשלח לתנחית מכתריצח על ביירות המערבית. הכוונה היתה במפורש להכריח את כוחות אש"ף להגיב ולהפציץ את ישובי-הצפון, כדי ללכד את הציבור הישראלי מאחורי ההחלטה לצאת למלחמה.

ואכן, הפרובוקציה המתוכננת הצליחה. אש"ף הגיב כפי שהגב, והמילחמה החלה, כמתוכנן מראש. במשך כל היום - ה-5 ביוני - נהרג רק אדם אחד בגליל כולו. היה זה חיל שננטע בכביש. ושננטע בקריה.

השקרים קמים על בעליהם

היה השקר הגדול של הליכוד. שבא להצדיק את מילחמתו של אריאל שרון. אבל המערך היה שותף מלא לשקר זה. ביודעו היטב את האמת, תמך המערך בהחלטת הליכוד לצאת למלחמה. אף שידוע כי הפלישה באה בעיקבות פרובוקציה מתוכננת של ממשלת-הליכוד, קרא מנהיגי מפלגת-העבודה כמוצא-שבת, ה-5 ביוני, לשגר את צה"ל אל תוך לבנון.

המערך היה שותף מלא גם לסיכרוק השקר של 40 הקילומטרים. ראשי המערך ידעו היטב שלא שרון ולא בגין עומדים להיעצר בקילומטר ה-40, וכל מטרת המלחמה שונות לחלוטין, ואינן קשורות כלל בישלום-הגליל.

מסכת-השקרים של פרשת ליסה פרץ אינה אלא המשך ישיר ועוכר לשקרים הגדולים והעכורים של המלחמה. במידה מסוימות, יש בכך עונש היסטורי: השקרים שהמערך היה שותף להם, קמים עתה על המערך. הם מתגלמים במי שעזר לייצרם.

רשת הילדה ליסה פרץ. שגרמה להתכתשות בין המערך והליכוד, מלאה בשקרים קטנים. אך אלה חשובים פחות מאשר השקר הגדול, המתחבא מאחורי פרשה זו.

לא היו קטיושות

די להצדיק את החלטתו לפלוש למדינה שכנה, כדי להשליט בה דיקטטורה של בן-חיסות ובשיר אל-ג'מילי, לסלק מפנה מדינה יריבה (סוריה) ולהרוס את התשתית הלאומית המדינית והחברתית של אש"ף (תשתית המחבלים). המציא הליכוד שקר גדול. השקר הזה אמר כי בקריית-שמונה, בנהריה ובשאר ישובי הצפון היו התושבים כפחד מתמיד מפני קטיושות, ובילו את חייהם במיקלטים.

האמת הפשוטה היא כי במשך 11 חודשים לפני מלחמת-הלבנון הושגה הפסקה גמורה של מעשי-האיבה. בתקופה זו לא נפלה אף פצצה אחת של קטיושה על ישובי הצפון.

הפסקת-האש נבעה מהסכם שהושג, באמצעות שליח אמריקאי, בין אש"ף ובין ממשלת-ישראל. אש"ף קיים את ההסכם הזה במדויק. והפגין בדרך זו שהיתה ליאסר ערפאת שליטה על כל פלגי האירגון, הפסקה זו הופרעה פעמים על-ידי פעולות יוזמות של ממשלת-הליכוד, שהפציצה את ביירות בלי שום סיבה מוצדקת. בשני המקרים נגעו אש"ף מתגובה תריפה, הוא נהג כך מתוך ראייה מפוכחת של האינטרס שלו: הוא לא רצה לספק לאיראל שרון את האמת-המבוקשת מפלישה המתוכננת. משום כך לא יכלה הילדה ליסה פרץ לשמוע אף פצצה אחת של קטיושה בזמן הקצר שחיתה בקריית-שמונה לפני המלחמה. הפסקת-האש הופרה על-ידי ממשלת-הליכוד ביום השישי, ה-4 ביוני 1982. לשם כך ניצלה את ההתנגשות

הכאת ילד בבית-הספר היסודי מגנייס שבועיר. לכן עברו שתי הילדות, כבר בתחילת שהותן בקריית-שמונה, לבית-ספר אחר. במיפעל עצמו אי-אפשר היה להמשיך ולהעסיק אותה. היא פוטרה כ-15 ביוני 1982.

אבל אוחנה החליט שלא להפקיר אותה.

שושנה סיפרה לו, שהיא מקורבת לשומר-הצעיר. הוא קישר אותה עם סניף מפ"ם בקריה. כך הפכה שושנה לא רק למקורבת למפלגת-העבודה, כפי שהיא טענה, אלא גם לחברה במפ"ם.

(באחרונה, אגב, נרשמה שושנה לסניף התחיה-יצומת בקריית-שמונה). התפקיד שהוצע לה היה ניהול בית-החברה בקריית-שמונה. היא ניגשה לבחינות בוועד-הפועל ונכשלה.

אחרי-כן הסתדרה בעבודה במיכ"ל לתלחי, שם אף הכירה את מי שאחר כך נישאה לו, גבריאל (גבי) פרץ. הוא עבר של כאחראי תחזוקה של מעונות-הסטודנטים. פרץ (32) צעיר משושנה בכמה שנים טובות. הוא רזה, ממושקף ומשופם.

למרות שכבר לא עבדה כרמות, היא המשיכה להתגורר כשכירות בדירת המיפעל, ברחוב טרומפלדור, עד שנת '83, גם אחרי שנישאה. לשושנה. היא עברה בבית-ספר הנשיא בקריית-שמונה, אחרי-כן עברה תקופה קצרה במת"ס המקומי. מי שעזר לה מאוד בתקופת שהייתה בעיר הצפונית היה גבר המתגורר דווקא בחיפה. היה זה שמואל שגב, קצין הימכון שהצליח לאחר את כל תיקי הוואצה-לפועל החדשים שהוצאו נגדה, ולגרום לכך שלא יוטל עליה בבית-המישפט עונש של מאסר בפועל על הפצת צ'קים ללא כסיו. היא חוייבה רק להיות בפיקוחו של קצין-מיכון. בסיבוב מישפטי קודם הצליחה שושנה לחמוק מעונש כשחנור, הסוחר